

Bijwerkingen van een bloedtransfusie

Bloed is "levend" materiaal. Dit betekent dat de ontvanger afweerstoffen kan maken tegen sommige bloedcellen. Daarom zal door de verpleegkundige tijdens de eerste tien minuten van de bloedtransfusie een voortdurende controle plaatsvinden. Van de aanmaak van afweerstoffen merkt de persoon zelf meestal niets.

Wanneer mocht blijken dat u afweerstoffen maakt krijgt u een bloedgroepkaartje of brief waarop de soort afweerstof staat. Ook uw behandelend arts en huisarts worden hiervan op de hoogte gebracht. Voor een eventuele opname is het belangrijk dat u het bloedgroepkaartje tijdig aan de behandelend arts laat zien, ook wanneer u in een ander ziekenhuis wordt opgenomen.

Degene die bloed ontvangt kan allergisch reageren op het bloed. Dit komt echter niet vaak voor. Zo'n allergische reactie kan zich uiten door lichte koorts, rillingen, galbulten, jeuk of een rode huid. De klachten treden binnen enkele minuten tot enkele uren op en zijn met medicijnen te verhelpen.

Tot enkele weken na de bloedtransfusie kunnen zich echter nog vertraagde reacties voordoen. Deze worden gekenmerkt door ongewone vermoeidheid, roze verkleuring van de urine, gele verkleuring van het oogwit. Indien deze verschijnselen zich voordoen is het raadzaam uw huisarts of behandelend arts in te lichten.

Kunt u een bloedtransfusie weigeren?

U kunt eventueel een bloedtransfusie weigeren. Bedenk echter wel dat er bijna geen alternatieven zijn voor een bloedtransfusie. Sommige operaties of behandelingen kunnen zelfs niet worden uitgevoerd zonder bloedtransfusie. Bovendien kan het weigeren van een bloedtransfusie een groter risico voor u vormen dan het ontvangen van bloed. In het uiterste geval zou het zelfs kunnen zijn dat van de ingreep of behandeling moet worden afgezien. Bespreek uw twijfels tijdig met uw behandelend arts.

Heeft u nog vragen?

Heeft u na het lezen van deze folder nog vragen, dan kunt u altijd contact opnemen met uw arts.

Een bloedtransfusie

Er is met u gesproken over een mogelijke bloedtransfusie. Uw arts schrijft een bloedtransfusie voor als dat voor de behandeling noodzakelijk is. Hij/zij mag dit echter niet doen zonder uw toestemming, tenzij er sprake is van een acute levensbedreigende situatie. Deze folder kan u helpen een weloverwogen keuze te maken.

Wat is een bloedtransfusie?

Wanneer zich bloedverlies heeft voorgedaan kan het nodig of wenselijk zijn dit bloedverlies aan te vullen door middel van een bloedtransfusie. Groot bloedverlies kan zich voordoen bij slachtoffers van een ongeval of mensen die een (zware) operatie ondergaan.

Ook bij sommige ziektes kan het nodig zijn een bloedtransfusie toe te dienen.

Bij een transfusie worden die bestanddelen van het bloed aangevuld waaraan tekort is. Dat kan onder andere zijn: bloedcellen, bloedplasma of bloedplaatjes.

Hoe veilig is een bloedtransfusie?

Om een bloedtransfusie zo veilig mogelijk te maken worden de volgende maatregelen genomen:

Bij de bloedbank

Het door de Nederlandse Bloedbanken afgenomen bloed, is bloed van onbetaalde, vrijwillige donoren. Alleen gezonde mensen kunnen bloeddonor worden.

Het bloed van de donor wordt bij elke bloedafname medisch gekeurd op aandoeningen die nadelig kunnen zijn voor de kwaliteit.

Iedere eenheid bloed wordt onderzocht op:

- 2 soorten geelzucht-virussen (Hepatitis B en C),
- de geslachtsziekte syphilis,
- het virus dat ruggemergziekte en leukemie kan veroorzaken (HTLV I/II),
- het HIV-virus dat AIDS kan veroorzaken.

Indien blijkt dat bloed besmet zou kunnen zijn, wordt het vernietigd.

In het laboratorium

Het is belangrijk dat het bloed dat u eventueel toegediend krijgt bij u "past". Om uw bloedgroep met zekerheid vast te kunnen stellen neemt een medewerker van het laboratorium op twee verschillende tijdstippen bloed af.

Sommige mensen hebben afweerstoffen tegen bloedcellen in hun bloed. Wanneer u afweerstoffen in uw bloed heeft kan het langer duren voordat "passend" bloed wordt gevonden. Daarom vindt vooraf onderzoek plaats. Soms is al bekend dat u afweerstoffen heeft en heeft u een bloedgroepkaartje gekregen waarop de soort afweerstof staat. Het is belangrijk dat u dit kaartje aan uw arts laat zien.

Op de verpleegafdeling

Twee verpleegkundigen zullen vlak voordat u bloed krijgt toegediend nogmaals controleren of het bloed van de donor inderdaad voor u bestemd is.

Ondanks alle voorzorgsmaatregelen is er toch nog een zeer kleine kans op besmetting door een bloedtransfusie. Zo kan het voorkomen dat de donor pas onlangs is besmet, waardoor de ziekteverwekker nog niet kan worden aangetoond. Wanneer het aantal virusdeeltjes zeer laag is kan dat niet door een bloedtest worden aangetoond. Bovendien kan het voorkomen dat zich virussen in het bloed bevinden die bij de deskundigen nog niet bekend zijn.